

hvis man tager orloven senere end i direkte forlængelse af barselorloven, så er det da også til at tage og føle på.

Når man smadrer skraldemandsmodellen ved at lave nogle regler om sabbatorlov, så folk ikke længere kan lave den solidariske arbejdsdeling, som skraldemændene i Århus fandt på, så er det da til at tage og føle på som en meget direkte nedskæring.

Så siger fru Pia Gjellerup, at man kan jo ikke alene få det gode. Når man laver et forlig, må man både give noget og tage noget. Men dér er det altså, vi spørger: Hvad er det, Socialdemokratiet har fået ud af det her forlig? Hvad er de gode ting i det her, som ikke kunne være gennemført med et andet flertal her i Folketinget? Vi kan ikke finde noget som helst. Der er ikke noget. Socialdemokratiet har kun betalt og betalt og betalt, og det er prisen, når man laver forlig med De Konservative og Venstre.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg bekymrer mig naturligvis også meget om de stramninger, der er på arbejdsmarkedsområdet, på rådighedsområdet og mange andre steder, men de argumenter, som Socialdemokratiet bruger for dem, bekymrer mig egentlig langt mere. De bruger argumentet, at hvis man ikke gør det nu, vil man nå en situation, hvor der kunne opstå misbrugsproblemer, hvor der ville kunne opstå flaskehalsproblemer, og hvor der ville blive problemer med mangel på arbejdskraft.

Jamen det er da en uforskamethed over for de 300.000 arbejdsløse at antyde, at vi nu skulle være nået det korrekte niveau for arbejdsløsheden. Der er ikke noget arbejdskraftmangelsproblem i dagens Danmark, og derfor er det ikke nødvendigt at lave de stramninger. Det er helt urimeligt. Det er af politiske grunde, man har valgt at gøre det.

Når vi taler om orlovsordningerne, er det også helt korrekt at snakke om forringelse af orlovsordningerne. Jeg kender da ikke andre steder, hvor man iværksætter et forsøg, konstaterer dets eventyrlige succes og derefter smider det væk. Det kan ikke være rigtigt. Der er tale om forringelser, og det er noget, man gør med vilje, fordi man har ønsket at lave forlig til den anden side.

I lighed med den forrige taler vil jeg også gerne efterlyse de fortræffelige ting, der er kommet ud af forliget, det, man har fået for det, man har solgt.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Nu har fru Pia Gjellerup ordet for en kort bemærkning, og derefter må det vist være på tide, at vi kommer tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nedskæring af orlov, lad mig tage den igen.

Vi var på et tidspunkt endt med nul procent, loven var løbet ud, og så synes jeg, der er en stor forskel på 0 pct. og 70 pct. I stedet for at ende på nul har vi taget et fradrag på 10 pct.

Og så har vi opretholdt, hvad vi prioriterer meget, meget højt i Socialdemokratiet: uddannelsesorloven på 100 pct. Den var gået ned på 80 pct. den 1. april 1995, hvis vi ikke havde fået en aftale.

Så kan jeg forstå, at det ikke undrer hr. Jes Lunde som SF's finanspolitiske ordfører, at man diskuterer et finanslovsforlig. Nej, det undrer sådan set heller ikke mig. Jeg synes, det er fair nok. Det, der undrede mig, var altså, at der kom en hel hær af SF-ordførere på talerstolen, som alle sammen stillede spørgsmål om noget, vi talte om i går. Det har et eller andet sært skær af gentagelse.

Det blev endnu mere paradoksalt – det er også lidt et svar til fru Jette Gottlieb – da man stillede spørgsmål om nogle positive ting. Jeg brugte i min ordførertale i går samfulde 20 minutter på at remse op: Hvad er denne aftale så skruet sammen af, hvad er Socialdemokratiets forhold til den? Jeg troede, at jeg kom til at trætte Folketinget med opremsning af i alt 16 emner, hvor vi nåede til nogle resultater, som vi i Socialdemokratiet syntes vi kunne være godt tjent med. Jeg troede ikke, at jeg havde trættet Folketinget så meget, at man overhovedet ikke hørte talen.

Til fru Jette Gottlieb vil jeg sige, at jeg er lidt forbløffet over, at man mener, at det at stramme rådighedsregler – forstået på den måde, at man sørger for, at de rådighedsregler, der er i lovgivningen, kan bruges, når det bliver nødvendigt – er en hån mod godt og vel 300.000 arbejdsløse.

Nej, det er det modsatte. Vi kan ikke have, at det er muligt at skabe myter om, at arbejdsløse ikke vil arbejde. De myter kan man ikke arbejde videre med. Der er stramme rådighedsregler, og de skal anvendes. Og så kan vi vide, at der hidtil ikke er nogen, der har haft nogen problemer, og det betyder, at de arbejdsløse også viser i praksis, at de gerne vil i arbejde. Det synes jeg er godt at få konstateret.